No. 2994 Woensdag 19 Oct. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Katholieken in isolement

Het is enkele weken, misschien al maanden geleden, dat we in de Beurs een [illegible] het Handelsblad overgenomen, waarin een rede van het katholieke 2de kamerlid de Hr. Teurlings tijdens zijn Indie-tournee, zo werd geinterpreteerd als of deze zich zou hebben uitgesproken tegen, wat van niet-katholieke zijde genoemd wordt onze „schotjesgeest", de Beurs noemde het „hekjeszetterij".

We hebben de verschillende redevoeringen, welke de Hr. Teurlings heeft gehouden, in de (Indische) Koerier op de voet gevolgd, maar een dergelijke uitspraak van den Hr. Teurlings niet kunnen vinden. En we kunnen ons ook moeilijk indenken, dat de Hr. Teurlings iets zou gezegd hebben in de geest van de bedoeling onzer tegenstanders.

In de „Tijd" wijdde J. A. een beschouwing onder bovenstaande titel aan dit ook voor ons niet onbelangrijke onderwerp.
Hij stelt zich de vraag, of hier inderdaad van „schotjesgeest" moet worden gesproken.

Er is nauwelijks één verwijt denkbaar, dat de katholieken van Nederland méér voor de voeten wordt geworpen dan dat, waarin niet-katholieken hun ergernis luchten over het feit, dat onzerzijds veelvuldig afzonderlijke wegen worden begaan. Men verstaat, dat de Nederlandse katholieken zich in een afzonderlijke [illegible] organisatie groeperen, en [illegible] zelfs afzonderlijk katholiek onderwijs, doch men valt erover, dat de voetbalsport in katholiek verband beoefend wordt en dat katholieke zakenmensen zich afzonderlijk organiseren! Voor dergelijke gevallen bedacht men eens de beruchte woorden „schotjesgeest" en „hekjeszetterij" of bedient men zich van de smakeloze glosse op de katholieke geitenfokkers, door den (niet-katholieken) prof. dr. C. Gerretson eens een klassiek staal van bovenmoerdijkse benepenheid geheten.

In het algemeen gaat men daarbij uit van de misvatting, dat verenigingen, welker doel niet ligt op godsdienstig of staatkundig terrein en welker actie niet rechtstreeks het gebied der levensbeschouwingen raakt en die in het algemeen het lidmaatschap openstellen voor allen, die met het doel sympathiseren, neutraal worden genoemd. Het woord heeft een bepaalde klank gekregen (zoals dat der journalistiek en van het toneel), waarbij, ook al wordt dat ontkend, veeltijds kleur móét worden bekend en die zich in wezen op vrijzinnig standpunt instellen. Het vertolkt in feite een bepaalde levensbeschouwing. Een typisch voorbeeld van deze begripswijziging leverde wel de man, die, zich onlangs bij schrijver dezes beklaagd over het feit, dat een (vrijzinnig) gemeente-arts een armlastigen katholieken zwakzinnige naar een rijksinstelling in stede van naar een katholiek gesticht verwees, daarbij de opmerking maakte, dat de neutrale dokter aan eerstbedoelde instelling na[illegible] als antwoord [illegible], dat de betrokken arts, zo hij waarlijk neutraal was, den zwakzinnige juist naar katholieke instelling zou hebben gezonden, bleef dit wederwoord aanvankelijk onbegrepen!

In het algemeen is het geenszins ongewenst te achten, dat de katholiek tot een algemene vereniging of dergelijk organisme toetreedt. Ontelbare katholieken, priesters en leken, zijn lid van de onvolprezen A. N. W. B. en van andere verkeers-verenigingen, waartoe ook de verdienstelijke Stichting tot Bestrijding van Geluidshinder kan gerekend worden, terwijl bekende katholieke landgenoten in de besturen van de Vereniging voor Nationale Veiligheid, de verschillende Stichtingen tot behoud van Natuurmonumenten en de Vereniging voor de Effectenhandel zetelen. Men zou dus zeer verkeerd handelen door als algemene regel te stellen, dat het lidmaatschap van niet-katholieke verenigingen voor katholieken ongeoorloofd is. Een verbod kan uiteraard slechts gelden voor bepaalde categorieën van organisaties en verenigingen; het zou onmogelijk een algemeen karakter kunnen hebben.

In een recente beschouwing over het studentenleven werd (treffend juist!) verklaard, dat wij, katholieken, somwijlen kiezen een isolement, waarin de katholieke levenshouding en levensopvattingen kunnen bloeien en van waaruit de toch door het maatschapelijk leven zonder gevaren kan geschieden. Intussen kunnen andere overwegingen de keuze van het isolement (mede) bepalen. Zo op staatkundig oftewel politiek gebied.

Een krachtig argument voor de instandhouding ener katholieke staatspartij is wel gelegen in de droevige ervaring, dat zonder macht in deze wereld veeltijds geen recht is te verwerven en b.v. achterstelling, soms ook vervolging, plaats vindt.

Wanneer nu moet het lidmaatschap van niet-katholieke verenigingen ongewenst dan wel verboden of ongeoorloofd worden geheten?

Verboden dan is den katholiek het lidmaatschap van socialistische en communistische verenigingen en overigens van alle verenigingen, welker doel middellijk of onmiddellijk met de goede zeden, de openbare orde of enig geloofspunt strijdig is. Verboden is uiteraard ook het lidmaatschap van organismen, welke het christendom in het algemeen of het katholicisme in het bizonder, wellicht onder het masker der philantropie of in enige andere schone vermomming, pogen te bestrijden of te ondermijnen.

Ongeoorloofd is voor den katholiek het lidmaatschap van verenigingen, welke, hoezeer zich wellicht in het mom der neutraliteit vertonend, een liberaal of vrijzinnig of in elk geval onrechtzinnig karakter hebben. Het ongeoorloofd terrein is tamelijk uitgestrekt. Men denke niet slechts aan het sociaal-economisch en het politiek gebied, doch o.m. ook aan dat van het onderwijs en de opvoeding, de pers en, in mindere mate, de ziekenverpleging. Op elk dezer gebieden bestaan verengingen of andere organismen, welke, in schijn slechts, neutraal heten.

[illegible], soms, zelfs [illegible], voorts is het lidmaatschap van zodanige verenigingen, welke in zich zelve weliswaar geen liberale of onrechtzinnige karaktertrekken vertonen, doch gevaren van godsdienstig-zedelijke aard medeslepen, ontleend aan de individuën, die zulk een vereniging vormen, of aan de uitwendige omstandigheden, waaronder het verenigingsleven wordt beoefend. Hier is vooral te denken aan sportclubs en aan verenigingen van gezelschappelijke aard.

In sportclubs, welker leden hoofdzakelijk of uitsluitend in de kringen van jeugdige personen te vinden zijn, schuilen gevaren van allerlei aard. Zo in betrekking tot de behoorlijke vervulling der Zondagsplichten en de mogelijkheid van gemengde huwelijken, bij welk laatste euvel niet uitsluitend aan z.g. neutrale sportclubs met mannelijke zowèl als vrouwelijke leden behoeft te worden gedacht De veeltijds intieme omgang tussen de clubleden onderling, bevorderd door feestavonden met danspartijen en door gemeenschappelijke uittochten ter verdediging van de „kleuren" der vereniging, biedt ten dien opzichte immers al 'n genoegzaam risico! Dat het Hoogwaardig Episcopaat enige jaren geleden in een gemeenschappelijk herderlijk schrijven op zeer besliste wijze stelling nam voor de sportbeoefening in katholiek verband, behoeft dan ook niet de geringste verwondering te wekken.

Onder de gezelschappelijke clubs zijn ook soorten, waaraan practisch gesproken alle gevaren vreemd zijn en die we dan ook beter als algemene verenigingen, zulks ter onderscheiding van neutrale, kunnen aanduiden. Hiertoe rekenen we de verenigingen, welke de beoefening van een bepaald spel (schaakspel, damspel, bridge) ten doel hebben. Hier geeft het clubleven op zichzelf geen aanleiding tot een meer intieme (overigens natuurlijk nog niet afkeurenswaardige) omgang tussen de verschillende leden, terwijl die clubs, in tegenstelling tot de sportclubs, hoofdzakelijk slechts aantrekkingskracht op de gelederen der (levensrijpe) volwassenen uitoefenen. Zij geven dan ook een geheel ander beeld dan de sportclubs en de in eerste termijn genoemde gezelschappelijke verenigingen en clubs, welke eerder de naam gezelligheidsclubs zouden verdienen.

Al kan tegen het oprichten van een katholieke schaak- of soortgelijke club o.i. geen enkel steekhoudend bezwaar worden aangevoerd, toch ontkomt deze soort van katholieke clubs niet ten volle aan ernstige bedenkingen. Vrijwel doelloze afzondering van het katholieke volksdeel remt of verlamt het saamhorigheidsgevoel bij ons volk, geeft, vooral in het huidig tijdsgewricht, ergernis aan onze andersdenkende landgenoten, waardoor hun respect voor de Kerk en het katholicisme vermindert of bestaande onverschilligheid en afkeer groeien, voedt zeker binnenkerkelijk anticlericalisme en belemmert het ontstaan van goede verhoudingen tussen (levensrijpe) katholieken en andersgezinden, waardoor een allergewichtigste factor zowel voor de beoordeling als nopens 't welzijn der uitingen van katholiek leven wordt uitgeschakeld.

Geoorloofd is den Katholiek in het algemeen zeker ook het lidmaatschap van algemene verenigingen, welke slechts openstaan voor de dragers van een bepaald ambt of de beoefenaren van enig vrij beroep. Goede voorbeelden uit deze rubriek leveren het Kon. Instituut van Ingenieurs, de Broederschap der Notarissen in Nederland en het Ned. Instituut van Accountants. Deze verenigingen, welke zich niet op sociaal-economisch terrein bewegen en waartoe nagenoeg alle betrokken Nederlandse functionarissen zijn toegetreden, hebben louter ten doel: de waardige uitoefening van het ambt of beroep; de opvoering van het wetenschappelijk peil der leden en het dienen van de vakbelangen.

Gewenst is voor den Katholiek de toetreding tot het lidmaatschap van zodanige algemene verenigingen, welker doelwit het Nederlandse volk eendrachtig behoort na ta streven. De bevordering van de eerbied voor het gezag en van de liefde voor het Koninklijk Huis, met behoud van het natuurschoon en de verbetering en de beveiliging van het verkeer zijn zeker aangelegenheden, welke generlei verdeeldheid gedogen of behoeven.

Richtlijnen voor dit alles biedt het Mandement van de 1ste Febr. 1933, dat gericht is tegen de gevaren van liberalisme en communisme. De schadelijkheid van het lidmaatschap van „zogenaamd neutrale, maar in wezen liberale of vrijzinnige verenigingen" wordt in dit document o.m. verklaard uit de bedenkelijke invloed voor geloof en zeden en op het godsdienstige leven, welke de actie dier verenigingen en het geschreven en gesproken woord van haar leiders op de denk- en handelwijze van den Katholiek uitoefenen, waaruit bezwaarlijk een veroordeling van alle niet-specifiek-Katholieke verenigingen, welke op zich zelve een absurditeit zou zijn, gedistilleerd kan worden! Ook bij de verdere ontwikkeling van het onderwerp gewaagt het mandement telkens van „in schijn neutrale, maar in wezen liberale of vrijzinnige en in elk geval onrechtzinnige verenigingen."

Intussen kan niet worden ontkend, dat in de practijk op sommige onderdelen van het mandement verschil van interpretatie mogelijk is gebleken. Wellicht spruit dit hieruit voort, dat sommigen behoefte schijnen te gevoelen om verbodsbepalingen te fabriceren, welke nimmer door het bevoegd gezag zijn uitgevaardigd! Men houde echter rekening met de psyche van den gemiddelden Nederlander, die een zekere afschuw heeft van dwang en somwijlen in staat is een verbod te overtreden, juist omdat het bestaat!

Resumerende mogen wij de volgende conclusies trekken: I. Gewenst en onder bepaalde omstandigheden noodzakelijk is voor den Katholiek de toetreding tot Katholieke verenigingen, welke voor den betrokkene aangewezen of passend zijn, hetgeen vooral geldt op godsdienstig, politiek en sociaal terrein.

II. Gewenst is voor hem ook het lidmaatschap van algemeene verenigingen, welker doelwit slechts in eendrachtige samenwerking van het gehele Nederlandse volk bereikbaar is.

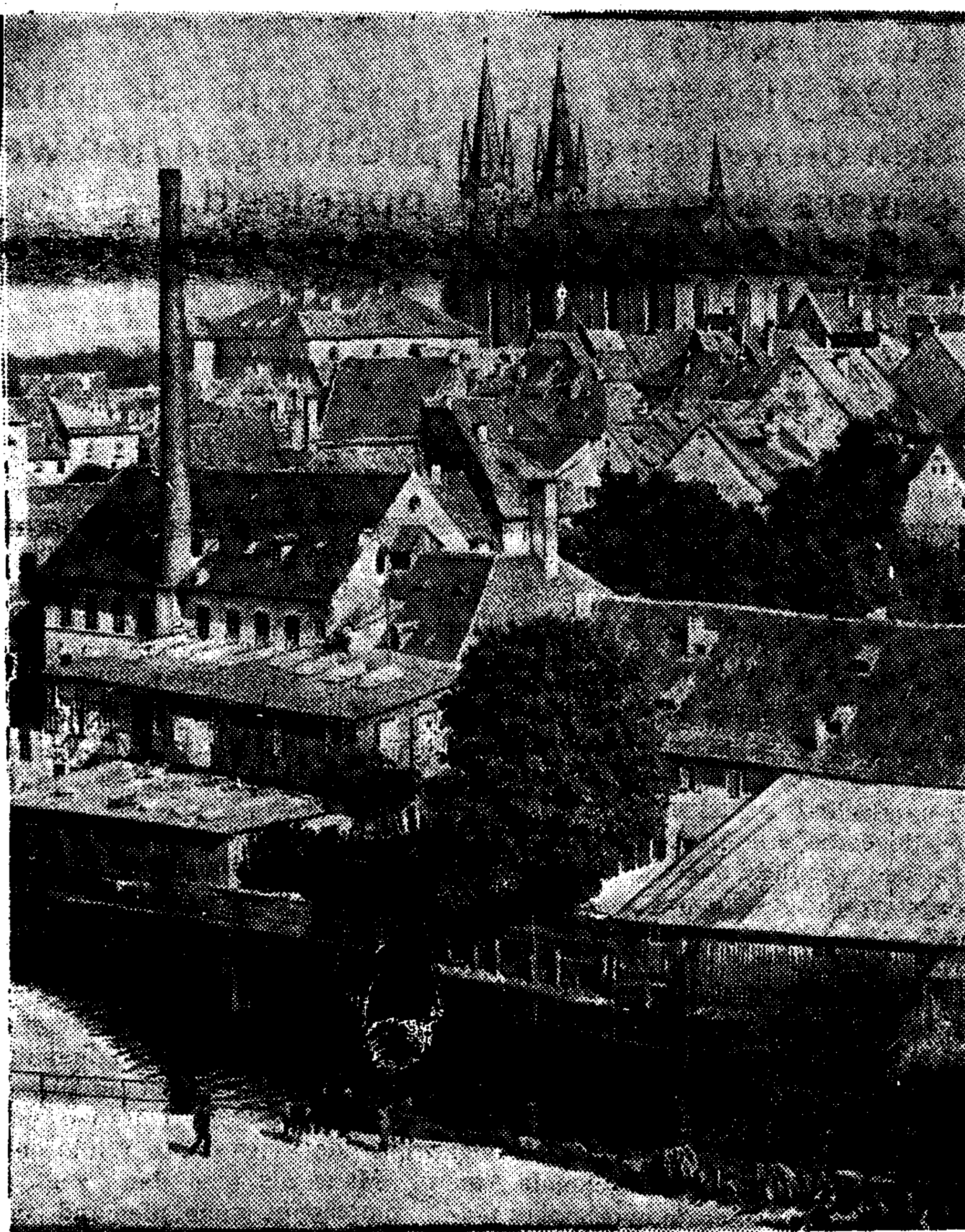
III. Geoorloofd is meestentijds de toetreding tot algemene verenigingen, niet vallend onder IV, V en VI.

IV. Verboden is den Katholiek het lidmaatschap van socialistische en communistische verenigingen, alsmede van alle overige verenigingen, welke een door de (Katholieke) moraal of de H. Kerk veroordeeld doelwit najagen, terwijl voor bepaalde gevallen of bijzondere personen afzonderlijke verbodsbepalingen zijn afgekondigd.

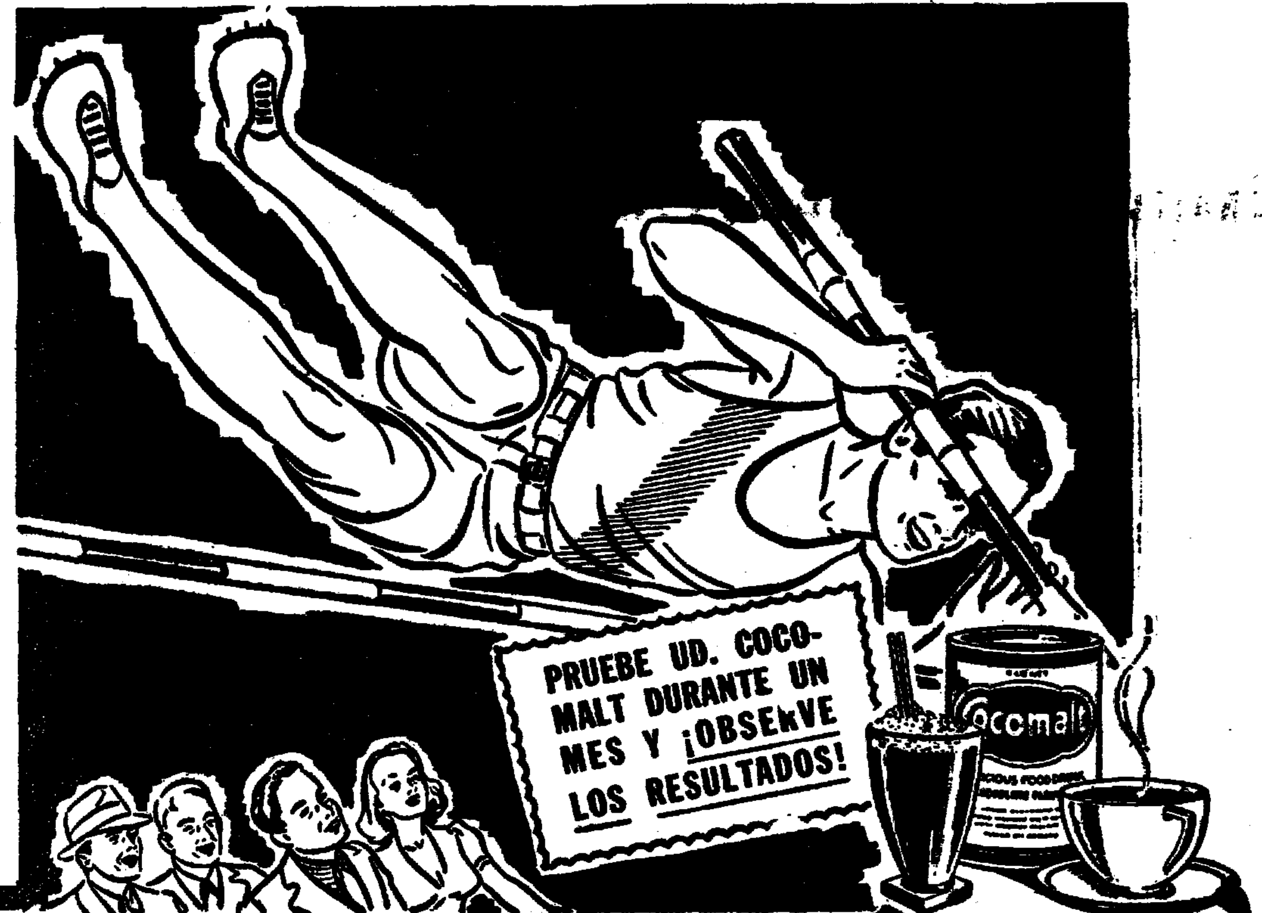
V. Ongeoorloofd is hem de toetreding tot (zogenaamd neutrale, maar: in wezen) liberale of vrijzinnige of in elk geval onrechtzinnige verenigingen.

VI. Ongewenst en in bepaalde gevallen zelfs geoorloofd is voor den Katholiek het lidmaatschap van verenigingen, welke in zich zelve geen vrijzinnig of onrechtzinnig karakter vertonen, doch gevaren van godsdienst-zedelijke aard medebrengen, verband houdend met de uitwendige omstandigheden, waaronder het verenigingsleven wordt beoefend of met de individuen, die de vereniging vormen.

Moge deze beschouwing bijdragen tot de voor vele hoog nodige verheldering van inzicht op het beschreven gebied, alsook tot uitbanning van de schotjesgeest, waar die mocht bestaan en (vooral) tot verbanning van dit zo vááк misbruikte woord uit het dagelijks vocabularium onzer andersdenkende landgenoten!

DE VEELBESPROKEN STAD EGER. Een gezicht op de stad Eger, welke een van de meest besproken steden is in het Sudeten conflict.

„Uitermate" „economisch, cultureel en charitatief".

Met wel heel grote verbazing, om niet te zeggen verontwaardiging, heeft het Curaçaose volk, ook niet-katholieken, kennis genomen van de epitheta ornantia, die de minderheid zichzelf op de borst hebben durven spelden.

N.l. van te zijn 't Curaçaose volksdeel dat een „uitermate belangrijke plaats in onze samenleving inneemt op economisch, cultureel en charitatief terrein".

En als onze lezers nog eens even in de stukken het antwoord daarop van de katholieke leden willen nalezen, dan zullen ze zien hoe dit antwoord alleen, cultureel heel wat hoger staat als bovenstaande uitlating.

Ook hier op Curaçao, al staat hier een sterke passaat, riekt eigen roem altijd nog wel een beetje en vooral wanneer zo'n uitspraak het noozakelijk maakt, dat men moet gaan roeren in het verleden.

En voor deze minder aangename taak staan wij, om uit deze put enkele balletjes weer op te vissen. Maar we moeten het wel doen om niet de indruk te wekken, evenals de speakers van onze minderheden, er maar op los te praten.

We zullen ons zoveel mogelijk beperken; op de eerste plaats tot de geschiedenis van de Koloniale Raad, waar de genoemde minderheid, steeds de lakens heeft uitgedeeld; en vervolgens slechts tot één feit op elk der roemruchte drie gebieden.

We stellen de vraag, welk voordeel heeft Curaçao gehad van deze economie?

We willen als antwoord hierop, alleen maar memoreren de beruchte Raadshistorie, waarin Gouverneur van Slobbe met het voorstel kwam tot verhoging van de accijns en den annex van dien!

Op cultureel gebied, noemen we alleen de voortdurende tegenwerking door deze minderheden van het katholieke volksonderwijs!

Op charitatief gebied moeten we wat langer worden, omdat we hier aan het woord gelaten hebben de niet-katholieke correspondent H.H. van de Nieuwe Rotterdammer, die wel helemaal niet van pro-katholieke tendenzen beschuldigd zal kunnen worden. Deze nu schreef in het Bijblad van het Ochtendblad van Vrijdag 20 Mei 1921.

Nu zijn er op Curaçao vele armlastige zieken en deze patiënten worden op kosten van het Gouvernement in het St. Elisabethsgasthuis verpleegd. Men betaalde aan deze inrichting een vergoeding van 35 cts per dag per persoon en liet verder aan de leiders van het ziekenhuis over, hoe de patiënten weer moesten worden opgekalefaterd. Daar echter reeds in 1855 door iedereen die er slaven op na hield, 40 cts per dag werd betaald voor een zieke slaaf, kwam men er in 1917 eindelijk achter, dat 35 cts wel een beetje laag was. (Boze tongen beweren zelfs, dat het moederland zich diep schaamde, toen hem het bedrag van deze vergoeding ter ore kwam.) Van 35 cts. kwam toen een verhoging tot 50 cts., welk bedrag gehandhaafd bleef tot October 1919, op welke datum het gouvernement zich weer geschaamd moet hebben; althans verdubbelde men het subsidie en werd *f* 1.— per dag uitgekeerd.

Toen echter in Mei 1920 de vroede vaderen van de Koloniale Raad hun wijze hoofden weer eens bij mekaar staken en „bezuiniging" op de agenda stond, moest het St. Elisabeths gasthuis er maar voor bloeden en werd de ondersteuning van de arme zieken teruggebracht tot 75 cts. per dag.

Is deze handelswijze op zich zelf al weinig sympathiek te noemen, men begint te twijfelen aan de menslievendheid en goede bedoelingen van onze eerbare Raad, wanneer men de argumenten verneemt, waarop deze verlaging gebaseerd werd.

Ziehier.

„Een gevangen kost aan het Gouvernement voor voeding, kleding en ligging (oppassing en onderhoud der gebouwen niet meegerekend) 42 cts. Dus het St. Elisabethsgasthuis krijgt bij vergoeding van 75cts 33 cts te veel"???

Maar neen, deze enormiteit vond zelfs het achtbaar college een beetje te bar. Dies bracht met een andere vergelijking naar voren.

„Wanneer men er op Curaçao een dienstbode op na houdt, kost die persoon 60 cts per dag, indien men haar de gewone volkskost (maismeel) verstrekt. Dus houdt het St. Elisabethsgasthuis 15 cts per persoon voor zijn eigen portemonnaie over."

Bravo, dat was een redenering!

We slaan nu enkele regels over en de correspondent vervolgt dan verder:

Toen de nieuwe Gouverneur op Curaçao en ook een bezoek bracht aan het ziekenhuis, kreeg hij te horen, dat er voor de Zusters geen verlofsregeling bestond.

Daar nu vele Zusters uitsluitend in dienst zijn van de armlastige patiënten, welke door het Gouvernement (in naam ten minste) worden onderhouden, meende hij op de begroting een post te moeten zetten voor het naar Nederland zenden van jaarlijks twee Zusters... Evenwel is deze post door de Kol. Raad geschrapt, omdat... er bezuinigd moest worden, heette het; na alles wat er in de Raad gezegd, geinsinueerd en besloten is, valt het echter dadelijk op, dat hier wel degelijk een verregaande, meedogenloze partijhaat in het spel is.

Tot zover deze correspondent, die aan het slot ook nog even wat zegt over „partijstrijd", waarvan de minderheden dezer dagen hebben durven beweren, dat „zoals algemeen bekend zij een grote afkeer daarvan hebben".

Nogmaals, we vinden het niet prettig, dat we dit hebben moeten memoreren. Maar de uitlatingen der tegenpartij hebben ons genoodzaakt. We hopen dat ze geleerd hebben, dat wie in een glazen huisje zit, niet met stenen moet gaan gooien.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De herademing die in de wereld ontstond na de overeenkomst van München, is niet van heel lange duur geweest. En meer en meer komt men tot de overtuiging, dat Chamberlain zich door Hitler heeft laten intimideren; feitelijk alles heeft toegegeven en daardoor aan Hitler weer een versterking heeft gegeven van zijn positie, welke op den duur toch nog noodlottig worden zal voor Europa en te noodlottiger, naarmate men langer wacht met aan het steeds hefiger opdringen van de dictatoren een einde te maken.

De Engelsman Churchill heeft in deze geest een oproep gericht aan de Verenigde Staten.

Want de opmars van Hitler wordt dreigend over Centraal Europa.

Tsjecho Slowakije, dat zo, tegen alle verdagen in door Engeland en Frankrijk verlaten werd, heeft zich nu maar op genade of ongenade aan Duitsland overgeleverd. En Hitler gaat nu al eisen stellen van uitlevering van alle Sudeten Duitsers en alle Duitse parlementsleden, die geen Nazi zijn! We gaan in Europa terug naar tijden, zoals we die onder het ergste barbarendom niet hebben gekend.

Maar ook nog verder naar Joego Slavië en Bulgarije en Roumenië en Turkije strekt de Duitse invloed zich al uit en alles wordt met de geest van Nazidom en Rassenhaat bezield.

In het rode Tsjecho Slowakije, dat een broeinest was van communisme, is de communistische partij al verdwenen en ook de socialisten zullen [illegible] worden. Met levensbeschouwingen schijnt men nog gemakkelijker te kunnen marchanderen, als met de gekleurde lapjes, welke er het symbool van zijn.

En we geloven nog wel dat een der grootste tegenstanders van deze Nazi penetratie, Duitslands vriend Mussolini is. Want op slot van rekening is het niets anders als puur egoisme, wat beide staatslieden bezielt en Mussolini is niet zo dom om niet te zien, dat Duitslands invloed in de Balken groeiende is ten koste van de Italiaanse en dat Hitler juist van deze Italiaanse vriendschap gebruik of liever misbruik maakt voor zijn Balkanpenetratie.

Heel Europa voelt dat er een groot conflict niet lang meer op zich zal laten wachten en bereidt zich er op voor in geweldige bewapeningen voor afweer van vliegmachines, in geweldige vlootuitbreidingen, in geweldige fortificaties.

En wat betekent dan intussen het bericht dat Duitsland met Engeland wil onderhandelen in beperking van bewapening in het tot stand komen van een Engels-Duits luchtpact, over de teruggave van koloniën en een herziening van het Duits-Engelse vlootpact?

Denkt Hitler ook nu weer Chamberlain om de tuin te kunnen leiden, gelijk dit geschied is met het verdrag van München?

In zover heeft Hitler wel deze zaak bij het juiste eind, dat deze twee machten de beslissende zijn in Europa. Want men spreekt wel van 4 potenties, maar in politicis is Frankrijk niet veel meer als een vazal van Engeland en een Mussolini blijkt in de laatste maanden practisch geheel onder Duitse plak te zitten; getuige zijn houding in het rassisme en in het bijzonder tegenover de Joden.

We hebben hier onlangs al gewezen op het failliet van de Volkenbond in deze laatste maanden. We willen daar nu weer de aandacht op vestigen in verband met de rede van de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken te Genève, welke we dezer dagen in de Nederlandse pers te lezen kregen en welke rede naast de bittere klacht van een klein land, een fel verwijt inhield aan de wereldheersers van deze tijd. De grote wereldpers, die in die dagen wel andere zorgen aan haar hoofd had, dan zich druk te maken over het failliet van het recht in de internationale samenleving, heeft aan deze rede weinig aandacht geschonken. Maar juist deze negatie typeert nog meer dan de inhoud van deze rede zelf, de verworden decadentie van onze moderne beschaafde samenleving.

De rede door onzen minister, mede namens een aantal andere kleine staten gehouden, bevatte de opzegging van onze medewerking aan een der belangrijkste onderdelen van het pact van de Volkenbond. Omdat de gevallen, waarin grote mogendheden de laatste jaren hun toevlucht hebben genomen, met volledige schending van alle rechtsbeginselen, een situatie geschapen hebben, waardoor kleine mogendheden, die eerlijk en belangeloos de verplichtingen zouden nakomen van hun lidmaatschap van een statuut tot handhaving van de rechtsorde in de internationale samenleving, meegesleept dreigen te worden in een conflict, met tot aan de tanden gewapende staten en van deze plichtsvervulling de meest ernstige gevolgen zouden ondervinden.

Wij, kleine naties, zo eindigde de minister, zijn weer op ons zelf aangewezen. Wij kunnen niet langer vertrouwen stellen in een instituut als de Volkenbond, wij moeten weer teruggaan tot het beginsel van de volstrekte neutraliteit tegenover allen, een neutraliteit, welke wij zelf zoveel mogelijk zullen moeten doen eerbiedigen, door ons zo sterk mogelijk te bewapenen. Wij weten dat dit een stap terug is, een terugkeer tot verouderde paden, welke wij gemeend hadden voor goed te kunnen verlaten. En wij weten ook, dat deze nieuwe toestand grote gevaren inhoudt voor kleine landen om machteloos door het oorlogsgeweld vertreden te worden. Maar de internationale toestand, zoals die op het ogenblik is, laat ons geen andere keuze toe.

Scherper dan in deze woorden kon het failliet van het internationale recht moeilijk getekend worden. Het Volkenbondspact, dat de vrede [illegible] aan alle volkeren, niet het minst aan de kleinen en zwakkeren, is de motor van de oorlog geworden, niet het minst voor de kleine en zwakke naties.

Een meer bittere ontgoocheling en schameler desillusie van het vredeswerk van wijlen president Wilson is moeilijk denkbaar en voor tienduizenden moet dit betoog van onzen Nederlandsen minister het geloof in het volkerenrecht wel een zeer diepe schok hebben gegeven.

Jarenlang zijn we op weg geweest naar een betere wereldorde. Toen in 1918 na vier jaren van een vreselijke wereldoorlog, waarin de kostbaarste kunstschatten waren vernield, een wereldwelvaart was vernietigd en millioenen jonge mensenlevens waren gedood of wat nog erger is, voor hun leven waren verminkt, toen steeg uit de mensheid die kreet op van „Nooit weer oorlog". Het was in deze anti-oorlogsstemming, gekweekt in vier jaar van onmenselijk leed en lijden, dat de gedachte van een internationale samenwerking door de stichting van een Volkenbond gestalte en inhoud kreeg.

En nu dezer dagen voor de radio konden we het weer horen, hoe juist het volk, dat het meest geleden en het meest verloren had in de wereldoorlog opnieuw als een bezeten beest te keer ging onder een rede van een zijner staatslieden, waarin en nieuwe wereldoorlog desnoods als een noodzaak werd aanvaard om de nationale doelstellingen te verwezenlijken.

Is het niet om elk geloof in de mensheid te verliezen!

Twintig jaar heeft de mensheid nu gebouwd aan de nieuwe internationale rechtsorde. Schoorvoetend en aarzelend ging het weliswaar, maar wij meenden, dat de gedachte der noodzakelijke internationale samenwerking toch langzaam rijpte.

De Volkenbond vierde nu en dan triomfen. Het individualisme en de anarchie in de samenleving der volkeren verloren zichtbaar terrein. Men hoorde de internationale vredesgedachte groeien. Het zou misschien lange jaren duren, maar de internationale rechtsorde was op komst en niets zou haar tegenhouden. Dat alles is nu ogenschijnlijk in duigen gevallen. En wel voornamelijk door het optreden der totalitaire staten, al mag daarbij zeker niet over het hoofd gezien worden, dat van de eerste dag af aan het Volkenbondswerk zeer grote fouten hebben gekleefd en Genève meer leek op een instituut der overwinnende mogendheden, dan op een Bond voor de handhaving van de internationale rechtsorde.

Het zou inderdaad niet veel moeite kosten het Volkenbondswerk met verwijten en critiek te overstelpen.

De geest was van de aanvang niet alleen zeer sterk pro-geallieerd, maar ook anti-clericaal. Zo is van den beginne af al het mogelijke gedaan, dat een geestelijke wereldmacht als de Paus, de enige werkelijke universele macht, die boven dien geen wereldlijke macht nastrevende, het meest onpartijdig was, van het internationale vredeswerk werd uitgeschakeld. Zo zijn er van de stichting af, bij-overwegingen in het spel geweest, die met een herstel der internationale rechtsorde niets gemeen hadden, maar die op de ontwikkeling van het instituut van overwegende invloed waren. Paus Benedictus heeft indertijd in zijn Vredesencycliek, met een bijna profetische zienersblik, gewaarschuwd voor de mislukking van de Bond, wanneer hij te veel wilde steunen op de bajonetten en geen vertrouwen had in het recht. Hij waarschuwde toen reeds tegen het streven, dat de Bond machtsmiddelen beraamde om Duitsland er onder te houden, omdat hierdoor het gevaar geschapen werd, dat naast de Bond een nieuwe macht, zich zou gaan vestigen, die zou trachten de machtsmiddelen van de Bond te overtreffen.

Is het niet letterlijk uitgekomen, zoals Benedictus in Zijn vredesencycliek het heeft voorspeld?

De werkelijke Volkenbondsgedachte, zij was in 1919 te weinig ontwikkeld en is daarna ook te weinig gecultiveerd om een vaste grond te geven aan het Volkenbondswerk.

Men kon natuurlijk met de financiën, waarover men beschikte, wel een prachtig en kostbaar paleis te Genève bouwen, maar het duurzaam bewoonbaar maken, daar was iets anders voor nodig dan geld.

Dat was geloof en vertrouwen in de zedelijke grootheid en de kracht van het recht en de waarheid en dat bezat de [illegible] niet. En zo is na 20 jaar daar [illegible] de Volkenbond in vergetelheid en bijna onopgemerkt nog weer eens bijeenkwam, het failliet van het internationale recht uitgesproken.

Laten we hopen, dat dit zo voor de mensheid beschamend vonnis niet onmiddellijk door een nog meer voor de mensheid beschamende nieuwe wereldoorlog zal worden geëxecuteerd.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

AANKLACHT DER BEIERSE BISSCHOPPEN.

Sinds 1 Januari 1937 meer dan 1200 religieuzen verjaagd.

Onlangs is in de kerken van de kansel een verklaring voorgelezen van de Beierse bisschoppen inzake de afbraak van het katholieke onderwijs en de verwijdering der religieuse leerkrachten.

De bisschoppen wijzen er op dat sedert 1 Januari 1937 niet minder dan 1200 religieuse leerkrachten uit het onderwijs verjaagd zijn, op systematische wijze worden katholieke scholen ontkerstend terwijl de kloosterscholen van hun leerlingen worden beroofd. Het concordaat tussen het Vaticaan en de Duitse regering, wordt telkens weer met voeten getreden. Met een gebed tot God, dat Hij het Duitse Vaderland zal beschermen, besluiten de Beierse bisschoppen hun schrijven, dat een nieuw krachtig protest tegen het anti-katholieke nationaal-socialisme is, dat vooral de jeugd [illegible] zijn heidense principes tracht te doordringen.

Wij laten hier de voornaamste passages uit dit Herderlijk Schrijven volgen: „Tot de bitterste beproevingen en vervolgingen, die de katholieke Kerk in Duitsland momenteel heeft te verduren, behoort ongetwijfeld de verdrijving der religieuze leerkrachten uit het onderwijs en de opvoeding. Met een schrikbarende snelheid schrijdt de afbraak van het katholieke onderwijs van maand tot maand voort en deze afbraak heeft bereids dermate ontstellende afmetingen aangenomen, dat de volledige vernietiging van alle kloosterscholen en onderwijscongregaties niet lang meer op zich zal laten wachten.

Wij, bisschoppen, voelen ons daarom in geweten tegenover onze diocesanen verplicht, nog eenmaal onze stem te verheffen, om in naam van de rechtvaardigheid en van de religieuze vrede op het laatste ogenblik nog het halt toe te roepen aan een ontwikkeling, welker doel geen ander is dan de verdringing der Kerk en van het Christendom uit de opvoeding van onze Duitse jeugd. Vooral willen wij u, geliefde diocesanen, inlichten over de smartelijke gebeurtenissen der laatste maanden.

In 126 gemeenten van de Beierse regeringsdistricten is wederom, van 16 Augustus en 1 September af, aan de religieuze congregaties het onderricht aan de lagere scholen ontnomen. Dientengevolge zijn 367 vrouwelijke religieuze leerkrachten werkloos geworden.

Verjaagd en verdreven.....

Op de vraag, waarom deze onderwijzeressen een zo bitter lot treft, weet niemand het antwoord. Slechts één ding wordt hun ten laste gelegd, namelijk dat zij het religieuze kleed dragen en zich krachtens een heilige gelofte in dienst van God en in het bijzonder van de opvoeding der jeugd hebben gesteld.

Meer dan 1200 religieuze leerkrachten zijn op deze wijze in een periode van anderhalf jaar, sedert 1 Januari 1937, uit het onderwijs aan de openbare lagere scholen verjaagd. Daarbij komt nog het van maand tot maand groeiend aantal der kloosterlingen, die worden verdreven uit de bewaarscholen en kinderspeeltuinen. Daarbij komen bovendien nog de kloosterzusters, die de jonge meisjes op vakscholen, naaischolen en huishoudcursussen practisch voorbereiden voor hun latere taak als huisvrouw en moeder. Hoe moet een dergelijk optreden in het teken der nieuwe volksverbondenheid worden verstaan en gerechtvaardigd.

Reeds lang voorbereid.

Reeds geruime tijd was deze sluiting voorbereid door maatregelen, die steeds grotere lasten legden op de kloosterscholen. In het voorjaar b.v. is het aan kinderen van ambtenaren en employé's in overheidsdienst verboden, deze kloosterscholen te bezoeken. Ter motivering van deze maatregelen is de directies der kloosterscholen slechts meegedeeld, dat aan het langer geopend zijn van hun onderwijsinrichtingen geen behoefte meer bestaat.

Aangezien intussen voor de 16.000 leerlingen, die deze scholen bezochten, vrijwel geen lokalen ter beschikking waren, heeft men de gmeeenten verplicht, ten spoedigste nieuwe scholen op te richten en hen door een speciale wet gemachtigd zich in het bezit te stellen der kloosterscholen en lokalen, zo nodig door middel van geweld. Door deze maatregelen wordt het budget van de staat en van de gemeenten uiteraard jaarlijks met uitgaven van millioenen belast.

Kort geleden is officieel verklaard, dat men noch tegen de persoonlijke achtenswaardigheid en beroepsbekwaamheid der ontslagen religieuze leerkrachten, noch tegen de werkzaamheid hunner scholen in het verleden iets kan inbrengen. Uit het huidige onderwijs worden zij hierom verdreven, wijl ze de wereldbeschouwelijke eisen van de huidige staat op het terrein der Duitse jeugdopvoeding krachtens hun kloostergelofte niet kunnen verwezenlijken.

Met een verwijzing naar de bepalingen [illegible] van de jeugd en het [illegible] bidden U, o Heer, neem ons vaderland in Uw voortdurende bescherming en verlicht zijn Führer met het licht van Uw wijsheid" besluiten de Beierse bisschoppen hun verklaring.

SCHIMPEN EN LIEGEN.

Het „Schwarze Korps" tegen de Kerk. De H. Vader is van Joodse afkomst!

Na het Schwarze Korps, het hoofdorgaan van de S.S., heeft nu ook Des S.A. Mann een aanval gedaan op het herderlijk schrijven van Fulda. In een artikel onder de titel „Tegen het kanselgedonder" wordt eerst „de hilige man in Rome" beschimpt en de oude Hetzleugen duikt weer op, dat Achille Ratti van joodse afstamming is! Op welke solide studie deze constatatie berust, blijkt wel uit het feit, dat verteld wordt, dat de H. Vader „bisschop van Siëna" geweest is...

De bisschoppen, die het herderlijk schrijven van Fulda ondertekend hebben, worden „kanseldonderaars" genoemd, „die met een politiek theaterblik Vaticaans gerommel maken." Na deze geestvolle en voor de nationaal-socialistische cultuur kenmerkende polemiek wordt eenvoudig ontkend, dat de Kerk ergens in Duitsland vervolgd wordt. Veel meer werd na dit herderlijk schrijven geconstateerd „dat de hoge vertegenwoordigers van de allerchristelijkste godsdienst gekant zijn tegen het nationaal-socialisme en daardoor tegen de 99 procent van de Duitse natie, die het nationaal-socialisme hebben goedgekeurd. Hierdoor [illegible] bewijzen dat er in Duitsland een „politiek katholicisme" is, „dat relaties met het bolsjewisme onderhoudt". Het nationaal-socialisme is niet anti-christelijk......

NEDERLAND.

HOE ER MET ONZE TAAL GESOLD WORDT.

En minister Slotemaker doet mee.

In Het Volk vestigt de heer Kleerekoper er de aandacht op, hoe tegenwoordig door de allereersten in de lande met de spelling onzer taal gesold wordt. Speciaal door hen, die behoren tot de palstaanders tegen de „Marchantse taalverknoeierij".

De heer Kleerekoper schrijft dan het volgende:

„U heeft ook op school geleerd, dat „ruischen" gespeld moet worden met s-c-h, maar „bruisen" met een enkele s.

Laat Marchant er naar wijzen en hij is een kind des doods.

Maar nu heb ik een feestartikel gezien ter ere van het regeringsjubileum en daarin werd „bruisend" geschreven met s-c-h alsof De Vries en Te Winkel geheel vergeefs gestreefd, ja geleefd hadden.

Een drukfout misschien, zult U zeggen. Maar niks, hoor! Vanwege de hoogheid van den schrijver hier aan het woord, werd diens bijdrage in zijn eigen handschrift afgedrukt. Er helpt dus geen lievemoederen aan.

En wie was deze overweldiger der ons overgeleverde en dus rechtmatige spelling?

Het was ...minister Slotemaker de Bruïne zelf.

Is dat kostelijk of niet?

En voorwaar, hij is de enige niet. Een paar dagen later kon men in een van onze grote bladen, dat van Marchant niets weten wil, boven een feestartikel lezen: „Vreugde in het bruischende Amsterdam". Voluit, met de overbodige toevoegselen.

Maar biedt gij hun nu een spellingshervorming aan, waardoor zulke zinloze variaties èn de zonden daartegen onmogelijk worden, let op, dan gaan zij op hun achterste poten staan. Handen af van de geheiligde traditie.

Zij willen haar handhaven...... en dan fouten maken-"

Aldus de heer A.B.K.

Het geval — hoe merkwaardig overigens ook — staat niet op zich zelf.

Er zijn bladen, de heer Marchant wees onlangs in de Zuid-Limburger op de Maasbode, die met de Marchantse wijziging van het woordbeeld nog wel mee willen gaan, maar onverzettelijk vasthouden aan de verbuigingsuitgang „n", maar waarvan geen nummer verschijnt of zij zondigen tientallen malen tegen deze de Vries en Te Winkelse regelen.

Maar als men dan zegt, schaft die rompslomp waar niemand, ook gij zelf niet, u aan houdt, af, dan komen zij heftig in het geweer.

Begrijpe wie het begrijpen kan.

CURACAO.

ONS GEBIEDSDEEL CURAÇAO.

Dezer dagen mochten we van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier het boek ontvangen, getiteld „Ons Gebiedsdeel Curaçao", dat door Mr. W. J. van Balen in opdracht dezer Kamer geschreven is.

Het is een allersmakelijkst boek: rijk en goed geillustreerd en juist. We weten persoonlijk, dat de Secretaris van de Kamer, daarvoor zijn best gedaan heeft en hij is geslaagd. Met het snelle leven zijn intussen enkele dingen al weer aan het veranderen, o.a. wat er staat over het kiestelsel.

Een zeer sympathieke aanbeveling van Minister Welter opent het boek: sympathiek niet alleen voor het boek, maar ook voor Curaçao „de hier al dan niet inheemse bewoners, het vertegenwoordigend lichaam, en het Bestuur, die veel goed en mooi werk gedaan hebben, dat algemene bekendheid verdient". Moge de ruimere verspreiding daartoe meewerken.

Het boek is verkrijgbaar op Curaçao bij De Kamer van Koophandel en Nijverheid en de Hollandse Boekhandel; op [illegible]

OVERNAME COMMANDO VAN HET KORPS MARINIERS.

Maandagmorgen had in het Waterfort de commando-overgave van het Korps Mariniers plaats aan den nieuwen commandant kapt. Langeveld. De wapenschouw werd afgenomen door den aftredenden commandant kapt. J. J. A. Keuchenius, waarna deze dank bracht aan officieren en manschappen voor de prettige samenwerking, waardoor hij in staat was aan Z. Exc. den Gouverneur een goed gedisciplineerd korps na te laten. Ook vanwege de hulp en steun ondervonden van burgerlijke en geestelijke autoriteiten viel het vertrek hem zwaar. Een speciaal woord gold den door allen geachten majoor Wijland.

Kapitein Langeveld nam daarna het commando over in het volste vertrouwen, dat de Mariniers hun smetteloze naam en traditie trouw zouden blijven, ook bij de verdediging van Curaçao.

Met een driewerf hoera voor de koningin werd deze indrukwekkende plechtigheid besloten.

ONDERSCHEIDING.

De Hr. W. H. Jolley, heeft [illegible] de Sociedad Bolivariana in Venezuela [illegible] Gouverneur [illegible] uit erkentelijkheid een olieverf[illegible] aangeboden van den Libertador.

WELKOM.

Met het M.S. „CARIBIA" arriveerde hier Zaterdag de vroegere Curaçaose geneeskundige Dr. Ph. F. de Haseth Moller, voor een vacantieverblijf van enkele weken.

DE NEERLANDIAPRIJZEN.

Vrijdagmiddag heeft in Roxy de jaarlijkse uitreiking plaats gehad der Neerlandia-prijs aan de schoolkinderen, die in het afgelopen jaar de beste vorderingen hadden gemaakt in de Nederlandse taal.

De voorzitter van het Verbond, Dr. Desertine, opende met een aardig speechje, de bijeenkomst, waarin hij het doel van de Neerlandia-prijzen uiteenzette en dank bracht aan allen, die tot het welslagen van de middag hadden meegewerkt.

Het eerste deel van het programma was gewijd aan de voorlezing van opstellen van de leerlingen der hoogste klassen der MULO-scholen over het leven van de Koningin. Het beste opstel van elke school werd door de leerling zelf voorgelezen.

Daarna vond de Neerlandiaprijsuitreiking plaats. Hierna werden de schoolhoofden onder het daverend applaus van hun leerlingen ook door den voorzitter ten tonele ontboden, om daar uit diens handen een boek te ontvangen.

Tot slot volgde toen de vertoning van de film „Nederland", een buitengewoon gelukkige keus om de kinderen een beeld te geven van het moederland.

De middag was weer een groot succes [illegible]

AFKOOP VAN BESCHAVING.

Een schandaal in Suriname.

In het Amerikaanse kath. weekblad „America" van 27 Aug. l.l. vond De Tijd een ingezonden schrijven van den Ned. missionaris pater J. Mols C.ss.R., gedateerd uit Paramaribo. En wat deze missionaris, die reeds dertig jaren op Suriname werkzaam is, hier meedeelt, gaat ons nog nader aan, dan de Amerikanen.

„Zoals u zeker wel weet — schrijft pater Mols als „een droeve plicht" — hebben sommige reizigers, op excursie vanuit de Ver. Staten, Suriname, oftewel Hollands Guyana, als einddoel van hun tocht. Zeker wij hebben hier nog naakte wilden of halve heidenen, zoals de Bosnegers, afstammelingen van vroegere slaven, die naar de bossen vluchtten en daar hun eigen onafhankelijke samenleving stichtten.

Hollywood (Metro-Goldwyn-Mayer) heeft ook van deze „kinderen der wouden" gehoord. Gedurende de laatste drie weken zijn een paar filmoperateurs bezig geweest met het verzamelen van „kostbaar en waardevol" materiaal om Amerika en de rest van de wereld op te tracteren. Moeten wij daar boos om zijn? De mensen van Hollywood kozen een negerdorp uit op de rand der beschaving, dicht bij de stad Paramaribo, welke 50.000 zielen telt, die bijna allen gedoopt zijn en door school-opvoeding tot een zekere graad van beschaving zijn gebracht. Het dorp der ongeklede negers had echter mannen en vrouwen te kort om deel te nemen aan de verschillende dansen (waaronder er waren van beestachtige aard). Daarom werden beschaafde stadsbewoners, die armoe leden gehuurd voor een dollar per dag. Als er werk is, kan men een halve dollar verdienen. Zij leggen de kleren van beschaving af en keren tot de natuurlijke staat terug."

Deze film zal zeker aan het publiek moeten worden vertoond als een „document van uitsterende, belangwekkende zeden", of iets dergelijks. Voor wie de dessous kent, is zij inderdaad een document van merkwaardige zeden, helaas niet uitsterven, maar in opkomst. Hollywood biedt één dollar voor uw Westerse en Christelijke beschaving! Zo reëel heeft de Mammon de handel in zielen nog zelden bedreven.

„Er is een katholieke missieschool — vervolgt pater Mols — dicht bij dat dorp. De meeste der kinderen zijn gedoopt en hebben de Heilige Communie ontvangen. Deze kinderen worden door het dorpshoofd gedwongen om aan de even onzedelijke als afgodische dansen deel te nemen. [illegible] school, die op een kwartier afstand van het dorp ligt, was het aantal der kerkbezoekers nul en zulk een hels lawaai werd door de negers gemaakt, die voor een dollar per dag hun „native" toestand terugkeerden, dat de priester met een gebroken hart weer heenging".

De missionaris heeft, zo besluit hij, de wens geuit, dat het vliegtuig met films en operateurs in zee zou vallen.

En zijn gewetensvraag, of die wens wel christelijk is, schijnt een antwoord te vinden in het evangeliewoord over de molensteen om de hals van hem, die ergernis geeft aan de kinderen.

Wij brengen deze ontstellende mededelingen, aldus De Tijd, echter onder de aandacht van de christelijke regering, voor wie de beschaving van de Surinaamse bevolking ook waarde heeft en die er wel scherp tegen zal willen waken, dat daarin door Amerikanen of anderen handel gedreven wordt, tegen afbraakprijzen.

Naar we vernemen, zijn hierover in de Eerste Kamer aan den Minister enkele vragen gesteld.

De Minderheden-kwestie.

Nederlanders spreken graag over gebeurtenissen en feiten, waarin hun klein land zich groot toont.

En Curaçao kan ook zo spreken over de wijze, waarop de genoemde politieke kwestie gestreden wordt.

Voor- en tegenstanders moeten erkennen, dat deze strijd — wanneer we dit woord dan maar nemen in allernaaste betekenis — fraai gestreden wordt.

Sommigen menen, dat dit komt om het ongelijke van de strijd! Ongelijk is de strijd zeker, want in de loop der laatste dagen blijkt wel meer en meer hoe uiterst miniem het aantal is van de tegenstanders van het voorgestelde kiesreglement. We geloven zelfs dat we niet meer kunnen gaan rekenen van zoveel per honderd, maar van zoveel per duizend.

We hebben aanvankelijk in navolging van de gewisselde stukken in de Staten, een splitsing gemaakt tussen katholieken en niet-katholieken. Maar het blijkt thans wel dat ook onder deze laatste categorie er zeer velen zijn voor uitgebreider kiesrecht. Getuige de aan de minderheids commissie gezonden brieven, waarbij o.a. een schrijven van een hele groep: getuige ook het request wat door een groep (niet-katholieke) liberale democraten aan Z. Exc. den Gouverneur is gezonden en wat La Prensa met [illegible] nummer van 15 October.

Maar de voorbeeldige orde waaronder deze strijd gestreden wordt, ligt o.i. meer in de aard van het Curaçaose volk.

Met welk een voorbeeldige orde en nauw aaneengesloten luisterend naar de goede leiding, hebben de verkiezingen niet plaats gehad? Behalve dan juist aan de zijde van de minderheid die zich uitermate economisch, cultureel en charitatief noemt.

Zondag l.l. zijn 50 personen rondgegaan met het tekenen van het petitionement voor het nieuwe kiesreglement.

Wie heeft er enig rumoer daarbij opgemerkt en toch is er graag en druk getekend.

En het is daarom geheel verkeerd van de Beurs een getuigenis van gebrek aan kennis van het Curaçaose volk, om het langs uitstellen van invoering van kiesrecht aldus te verklaren, dat er in het algemeen geen behoefte daaraan werd gevoeld, en **men de belangen van het gehele volk in handen van de Koloniale Raad veilig achtte.**

Dit laatste hebben we maar eens even onderstreept.

Wat we hier signaleren is maar een van de veel zwakke punten uit het zeer zwakke stukje van de Beurs van Maandagavond, dat gaat om de vraag of de Curaçaose bevolking op het ogenblik reeds in een stadium verkeert om het een kiesrecht te geven, dat in de praktijk kan neerkomen op algemeen mannenkiesrecht?

Nog enkele malen wordt deze zelfde vraag gesteld in andere vorm.

En zoeken we naar de redenen, waarom deze vraag gesteld moet worden, dan krijgen we niets anders te horen, dan dat 't aantal kiezers bij de laatste verkiezing groter had kunnen zijn [illegible] politieke scholing [illegible]

Principieel is de Beurs dus blijkbaar niet tegen het kiesrecht: Maar het blad vindt het onpportuun om het nu al in te voeren.

Maar enig steekhoudend argument daarvoor ontbreekt ten enenmale.

Heel merkwaardig is nog wel de hoop, waarmee het artikel sluit, dat het Bestuur de argumenten van de tegenstanders, al vormen deze de minderheid in de Staten, even zwaar zal laten wegen als die van de voorstanders.

Wij geloven dat het billijker is, dat wat het zwaarste is, ook het zwaarste wegen zal.

STAND.

St. Augustinus zou eens gezegd hebben: „Ik weet wat tijd is, maar vraag me toch niet nu eens duidelijk te zeggen wat het is, dat gaat zo maar niet.

Zo zou men ook, met een variant, kunnen zeggen: „Ieder weet wat wel zowat wat stand is, maar vraag me niet het eens precies te formuleren, wat of het is."

Toch moet het zijn nut hebben goed te weten, wat stand is, daar zoals men weet, stand zeer veel in de maatschappij betekent en vooral, alweer naar men zegt in de Curaçaose maatschappij.

Men spreekt van standsverschil, van standsproblemen, van standsorganisatie en wat al niet meer, en dan zou men niet precies kunnen zeggen, wat stand is!

Dat moet toch aanleiding geven tot verwarring en verkeerde beoordeling. Wil men achterhalen wat iets is, dan kan men beginnen met naar de naam te kijken of ons deze misschien iets zegt, of ons dat de zaak helderder voor ogen brengt. De naam van de zaak, waar we het nu over hebben, is „stand", iets wat staat, iets wat stabiel is. Maar door dat te weten, komen we niet veel verder.

Wat is er nu eigenlijk stabiel, wat staat vast?

Een andere weg om te achterhalen, wat iets is, is precies na te gaan, hoe iets ontstaan is, hoe het geworden is.

Hoe ontstaat nu stand, of, om het duidelijker te zeggen, hoe is men lid van deze of die stand geworden, lid van een hogere of lagere stand, hoe is men dat geworden?

Er was eens een man, hij woonde op een woeste kust, hij trok er op uit om te vissen, hij teerde zelf zijn boot, zijn pak was vet. Op blote voeten liep hij, voeten vol eelt van de harde grond. Hij maakte vis schoon, lette daarbij niet meer op stank, gooide de ingewanden niet eens ver meer weg. Zijn praten was hard en kort, want hij moest tegen de wind in kunnen schreeuwen.

Er was een ander man, hij woonde dichtbij den visser, doch hij was heel anders. Zijn huis lag rustig buiten de wind, achter een rots, een mooie weg leidde er heen, er was veel schaduw en bloemen stonden er rondom. Die man sloot zich op in een kantoor, dan zat hij stil en dacht. Soms wandelt hij zijn kamer op en neer, soms schrijft hij iets op keurig wit papier. Wanneer men bij hem wil binnen komen, moet men kloppen en zijn stem zegt dan zacht: Ja!

M.a.w. waarom zijn die mensen zo verschillend in doen en laten, dat is het resultaat van de aard van hun werk, hun leven wordt zo dat ze hun werk goed kunnen doen en ze richten hun leven zo in, dat het er geschikt voor is.

Men moet daarbij niet vergeten, dat niet één mens de stand maakt.

De vader van die visser was ook al visser, hij is gewend om luid te praten, hij ziet van jongsaf niet zo nauw, hij begrijpt zelfs niet dat anderen mensen het schoon maken van de vis iets vies vinden.

De studerende is uit zulk een millieu voortgekomen, van jongsaf is hij er toe opgevoed om die intellectuele arbeid te verrichten, die arbeid die rust eist, die niet toelaat, dat hij zelf ook nog zou voorzien in zijn eigen materiele behoeften, dat hij zelf er op uit zou trekken om vis te vangen en ze schoon te maken. Hij laat ze kopen bij den visser.

Door de materiele omstandigheden ontstaat er een vaste, stabiele, levenshouding, een blijvende wijze van doen. Daarbij komt een andere factor, de deugd. In dit millieu, uitsluitend beschouwd onder moreel opzicht.

Toch is moraliteit niet de hoofdfactor. Dat men van hoger stand is, wil niet zeggen, dat men daarom braver is. Die visser behoeft helemaal niet een slechter mens te zijn dan de studerende mijnheer.

Dat weet men en men hoort daarom ook wel eens: „Er valt niets op die mensen aan te merken, maar ze zijn niet van onze stand". Waardoor men kan zeggen een omgang met die mensen zou ons niet slechter maken, daar hebben wij het niet over, maar een omgang met die mensen zou ons de gewoonten die we geleerd hebben, kunnen doen vergeten. Gewoontes die ons lief zijn, een wijze van optreden die ons dierbaar is, daar die wijze van leven ons geëigend is en geschikt maakt voor ons levenswerk.

Men kan nu ook zien dat het begrijpelijk is, dat sommige mensen zich vergissen wat stand betreft. Ook wil van hoger stand zijn, niet zeggen, dat men gelukkiger is of dat men braver is, ook wil het niet zeggen, dat mensen van minder verfijnde omgang, nu maar voor hem op de knieën moeten liggen, omdat ze b.v. met een vork eten.

Men kan ook zien hoe moeilijk het is, na te gaan, tot welke stand men behoort, ofschoon de algemene indeling in drieën wel voldoet. Hogere stand, middenstand en arbeidersstand.

Pijnlijk is het te zien, hoe mensen die door geld geplaatst worden in een hogere stand, zich maar niet ineens kunnen verheffen tot de levenshouding van die stand.

Nu kan men ook zien dat andere factoren, die men wel eens aanhaalt om te bewijzen, dat iemand van die en die stand is, totaal geen factoren zijn, om in aanmerking te komen om te bepalen van welke stand iemand is.

Br.

NEDERL. ONDERZEEERS.

Donderdag worden hier verwacht de Nederlandse onderzeeërs O. 15 en O. 12 onder commando van den luitenant ter zee eerste klasse G. B. M. van Erkel, die tevens commandant van de O. 15 is. Commandant van de O. 12 is de luitenant ter zee tweede klasse J. F. van Dulm.

De onderzeeërs zijn 20 September uit Nieuwe Diep vertrokken, aanvankelijk voor een reis naar aequatoricaal gebied van waar zij 5 November in Willemstad worden terugverwacht.

Onderweg echter te Casa Blanca kregen zij opdracht naar Curaçao door te varen ,waar ze voorlopig zullen blijven.

De O. 15 wordt gestationeerd op Aruba, de O. 12 op Curaçao.

K
K R O
O

Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Wereldprogramma
Zondag, 23 October 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. Wereld-Apostolaat door een Pater Missionaris van de Societeit der Afrikaanse Missiën van Cadier en Keer
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Voor Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via P.H.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-Actie door Ir. J. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

NAAR ARUBA.

Vrijdag 21 October, vertrekt Mgr. P. I. Verriet in gezelschap van zijn secretaris op dienstreis naar Aruba, om daar in alle parochies het H. Vormsel toe te dienen.

Eind volgende week keert Mgr. hier weer terug.

DE HEER H. PLESMAN MET VERLOF NAAR NEW YORK.

Met de Stuyvesant vertrok Maandag o.m. naar New York de Heer H. Plesman, werktuigkundige bij de K.L.M., die na een 3 jarig verblijf te Curaçao van een welverdiend Europees. verlof gaat genieten. Op de thuisreis zal de heer Plesman de gelegenheid aangrijpen, zich bij de Wright Cyclone fabriek te New York van de laatste verbeteringen en vindingen op motorgebied op de hoogte te stellen.

DE „KOLIBRIE" OP EEN NONSTOP VLUCHT NAAR TRINIDAD.

Gisteren vertrok om 8 uur de Kolibrie op een nonstop vlucht naar Trinidad met aan boord als bemanning de heren André de la Porte, commandant, van der Ham, mecano en van der Kolk, radiotelegrafist.

Als passagier wordt de reis meegemaakt door den onderhavenmeester, den Heer Cadieres. Het ligt in de bedoeling, vandaag vanuit Trinidad een vlucht naar Barbados te maken en één der laatste dagen van de week weder naar Curaçao terug te keren, met aan boord ook de heer en Mevrouw Bouman.

Juist die mensen, die zich het minst om hun ziel bekommeren, zijn overdreven bezorgd voor hun lichaam.

Ieder kan gelukkig zijn, als men afleert het leed te groot en geluk te klein te zien.

Menig jong leven is door gebrek aan liefde en... begrijpen, langzaam aan tot mislukken gedoemd.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Wegens de toenemende relletjes in Jerusalem is aldaar de staat van beleg afgekondigd. 2000 Engelse troepen liggen voor de oude stad. Er is een militaire Gouverneur benoemd.

De ex-president van Tsjecho Slowakije Ed. Benesj heeft het professoraat aanvaard van de Universiteit van Chicago.

In New Orleans wordt het achtste Nationale Eucharistische Congres van de Ver. Staten gehouden. Kardinaal Mundelein is Pauselijk delegaat.

In New York is een staking van sleepboten uitgebroken. Zonder hulp van deze wist de Queen Mary toch aan de kade te komen.

In New York heeft thans een proces plaats van Duitse spionnen; 4 Duitsers zijn gevangen genomen in de Canal Zone, verdacht van spionnage.

Duitsland is begonnen met de demobilisatie van zijn leger.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuws.

De raad heeft een motie aangenomen, waarin wordt medegedeeld, dat de benoeming van Mr. Oud tot burgemeester van Rotterdam niet overeenkomt met de politieke verhoudingen in de stad. Men is hierover ontstemd. Het raadslid de Jong meende dat Mr. Oud veeleer een regeringsvertegenwoordiger is dan een burgemeester. De loco-burgemeester de Zeeuw zeide, dat hij Mr. Oud zal ontvangen „als onze nieuwe burgemeester", en dat de sociaal democraten met hem zullen samenwerken.

De justitie heeft een inval gedaan in de commanditaire bankvereniging Wegerinck Muchter en Co. Beide firmanten zijn gearresteerd. Het tekort wordt geschat op een anderhalf millioen gulden. Bij verkoop [illegible] hun in bewaring gegeven effecten verdwenen zijn.

VOETBAL.

CVV — DWS 0—0; XERxes — HBS 2—1; KFC — Hermedes 0—2; Blauwwit — Stormvogels 3—3; Sparta — Ado 0—1; DFC — RFC 2—1; VSV — Haarlem 5—2; Vuc — 't Gooi 5—3, DOS — Ajax 3—2; DHC — Feyenoord 0—1; Hengelo — Quick [illegible] Enschede [illegible] Heracles 5—3; AGOVV — Be Ahead 1—1; NEC — ZAC 3—[illegible] Wageningen — Tubantia 3—3; Julians — Longa 2—0; NOAD — PSV 2—0; MVV — NAC 2—1; Eindhoven — Willem II 1—2; GVAV — Be Quick 5—3; FVS — HSC 2—3; Leeuwarden — Heerenveen 5—6; Sneek — Velocitas 3—1; Achilles — Veendam 3—0.

Over de DOS wedstrijd tegen Ajax wordt nog gemeld, dat de DOS overwinning volkomen regelmatig was, daar DOS over het geheel sterker was in de aanval, voornamelijk door de leider Dumortier, die twee van de [illegible] fraai scoorde.

Vooral de derde goal was fraai door prachtig samenspel tussen Dumortier en van Leur. Ajax was goed, doch de aanval was te zwak.

Aankomst en vertrek der schepen gedurende de maand October 1938.

19.	Ned.	Atlas	Santo Domingo	Santo Domingo.
19.	Ned.	Plato	Haiti	Haiti.
20.	Fr.	Colombie	Pto. Colombia	Pto. Cabello.
20.	Ned.	Simon Bolivar	„	„
20.	„	El Libertador	[illegible]	[illegible]
20.	„	Flora	Pto. Cabello	Maracaibo.
21.	„	Astrea	Maracaibo	Pto. Cabello.
21.	„	Alkmaar	Cristobal	Liverpool.
22.	Duitsch	Claus Horn	San Juan	Ciudad Trujillo.
22.	Ned.	Breda	Amsterdam	Cristobal.

Eenige en Algemeene bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand SEPTEMBER zonder uitzondering voor of op 24 OCTOBER betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geincasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF.
CURACAO.

Copyright P.I.B. Box 6 Copenhagen

ADAMSON STEEKT EEN HANDJE TOE.

MYSTERIE OVER EGYPTE.

Het geheim van de grote pyramide.

Sinds eeuwen geldt Egypte als het land van de Pyramiden. Deze grootse en merkwaardige monumenten hebben alle [illegible] gierigheid geprikkeld.

Allen, die eens aan de voet van deze ontzagwekkende bouwwerken gestaan hebben, zijn diep onder de indruk weer terug gegaan, mijmerend over de vraag, met welke bedoeling voorbije geslachten eenmaal moeizaam rotsblok op rotsblok stapelden en deze kolossale stenen monumenten oprichtten aan de rand van de onmetelijke woestijn.

De Egyptologen zijn ten aanzien van deze vraag reeds lang met zichzelf in het reine.

Zij beweren en hebben steeds beweerd, dat de pyramiden slechts koningsgraven zijn, louter en alleen gebouwd om de in lijnwaad gewikkelde, gebalsemde uitgedroogde mummies te bewaren van een Egyptische Pharao. Volgens hen zouden deze geweldige bouwwerken alleen maar de stenen getuigen zijn van de grenzeloze hoogmoed der vroegere heersers.

Hun argumenten hebben zij voor het grijpen: verbergen niet alle pyramiden in zich een stelsel van gangen en grafkamers, en spreken de ontcijferde hiëroglyphen-inscripties op hunne wanden niet de roemruchte daden der grote doden? En vooral: vond men in sommige dier grafmonumenten niet de sarcophagen, welke de mummies nog bevatten?

En tóch heeft reeds van de oudste tijden af één dezer bouwwerken, en wel de Grote Pyramide van Cheops, speciaal de aandacht getrokken en is het, alsof generatie na generatie het vage gevoel gehad heeft, dat tenminste deze nog een ander, een prikkelend geheim, verborgen hield. Telkens en telkens opnieuw heeft men zich de vraag gesteld: „Wat is toch de bedoeling van dit grootse bouwwerk, met welk doel werd het opgericht?" En het antwoord van de archeologen negerend, of als niet afdoende afwijzend, bleef men zoeken naar de oplossing voor dit geheim, naar een meer bevredigend antwoord op de gestelde vraag.

Zij, die zich in het mysterie van de Pyramide verdiept hadden, weigerden in haar slechts een simpel koningsgraf te zien.

Zie hier, wat een hunner, de bekende Franse astronoom, Abbé Th. Moreux, in zijn werk „De Raadselen der Wetenschap" naar aanleiding hiervan zegt:

„Zijn deze pyramiden opgericht met het uitsluitend doel als graf te dienen? Door zulks te beweren zouden onze tegenwoordige archeologen wel eens een even grove dwaling kunnen begaan als de geleerden, die over zestig eeuwen bij het doorzoeken van de puinhopen en de crypten van onze kathedralen de graven van onze bisschoppen of onze koningen zouden ontdekken en uit deze belangwekkende vondsten tot de conclusie zouden komen, dat onze prachtige monumenten ter ere van hunne overblijfselen waren opgericht. In vele gevallen hebben de Egyptische pyramiden tot begraafplaats gediend, maar volgens onze mening heeft bij hare oprichting een hoger idee voorgezeten".

Tot het begin van de 9de eeuw na Chr. tastte men ten aanzien van de Grote Pyramiden in de blinde. Bekleed met stenen van uiteenlopende kleur, zo handig gerangschikt, dat men zou gemeend hebben, te doen te hebben met één enkel blok, van de voet tot aan de top, verkeerde men omtrent haar inwendige in volkomen onkunde. Het waren de Arabieren, die de toegang forceerden tot het bouwwerk en de ingang ontdekten tot de gangen, die naar de inwendige vertrekken voeren. Het bleek toen, dat de grote pyramide volkomen alleen stond onder hare zusters. Het drietal kamers zowel als de gangen vertoonden geen spoor van enige versiering, geen enkele inscriptie, geen enkele aanwijzing, waaruit men zou kunnen concluderen, met welk doel de pyramide was opgericht.

In de kamer, die men de naam van Koningskamer had gegeven, vond men een sarcophaag — althans zò meende men — doch deze was ledig. Er was zelfs niet eens een deksel op. Het is dan ook geen doodkist, doch een prachtig gevormde stenen trog, — misschien symbool van Opstanding? De Grote Pyramide is dus geen grafmonument. Maar wat dan? Mysterie. Men stond voor een ontzaglijk probleem.

Intussen hebben velen reeds geprobeerd hierover hun licht te doen schijnen. Talrijke onderzoekingen, zoals die van Howard Vyse (1837), van prof. Piazzi Smith (1846), Flinders Petrie (1881), prof. Edgar (1909) en anderen hebben ongelooflijke feiten aan het licht gebracht betreffende haar constructie. Feiten, zo merkwaardig, zo ongelooflijk inderdaad, dat men aanvankelijk geneigd is hier een reeks van toevalligheden te veronderstellen, ware het niet, dat het tezamenkomen van zoveel toevalligheden nog moeilijker te aanvaarden is. Het is dus niet op gezag der traditie, doch op dat dezer werkelijk verbijsterende feiten, dat men in deze pyramide een der grootste wereldwonderen heeft te zien.

Napoleon's expeditie naar Egypte leidde tot de eerste van deze verbijsterende ontdekkingen. De staf van geleerden, welke aan deze expeditie was toegevoegd, had onder meer zich tot taak gesteld de triangulatie van Egypte uit te voeren. Als basis hiervoor maakte hij gebruik van een meridiaan, gaande over de top van de Grote Pyramide, op welke meridiaan de geographische lengten van het gebied werden getrokken. Tot grote verbazing der landmeters bleek, dat deze meridiaan de Nijl-delta precies in twee gelijke delen verdeelde. De diagonalen van de pyramide toch, omsloten, genoegzaam verlengd, deze delta nauwkeurig.

Een toeval? Meer nog: deze meridiaan is ook in een ander opzicht uiterst merk- [illegible] teland en het minste zee doorloopt. Daarnaast blijkt, uit berekening, dat zij de voor mensen bewoonbare wereld volkomen zuiver in twee gelijke delen verdeelt.

Waren de bouwers dezer pyramide werkelijk zulke eminente geographen, of is het weer het blinde toeval?

De strenge wetenschapsman zal waarschijnlijk weigeren op deze gegevens een conclusie te baseren. Maar er is meer.

De geographische breedte van de top der pyramide is, op een kleine afwijking na, 30 graden. Is deze afwijking een fout? Deze mening komt in een eigenaardig daglicht te staan, wanneer men moet toegeven, dat deze „fout" zodanig is, dat een waarnemer aan de voet van het monument, tengevolge van de atmosferische breking der lichtstralen, de hemelpool juist op een hoogte van precies 30 graden boven de horizon ziet. Werd deze afwijking dus opzettelijk gekozen?

De oude snuffelaar Herodotus wist ook over de Grote Pyramide een merkwaardigheid mede te delen. Egyptische priesters hadden hem verteld, dat de verhouding tussen de hoogte en de basis der zijvlakken zodanig gekozen was, dat het op de verticale hoogte geconstrueerde vierkant zeer nauwkeurig gelijk was aan elk der driehoekige zijvlakken. Moderne opmetingen hebben aagetoond, dat dit inderdaad het geval was.

Doch de Grote Pyramide bergt nog meer mathematische wonderen in zich. De omtrek van haar grondvlak, gedeeld door dubbele hoogte, geeft tot uitkomst 3,1416.

Dit getal herkennen wij als het beroemde [illegible] verhouding tussen de omtrek van een cirkel en zijn middellijn aangeeft. Was deze verhouding aan de bouwmeesters dan bekend? Nieuw raadsel! Geen enkel ander feit wijst er op, dat de oude Egyptenaren met deze verhouding bekend waren, tenzij in een zeer grote benadering.

Een van de primaire maten voor de pyramide gebruikt is de Egyptische el van 0,6356521 meter. Hoe kwamen de Egyptenaren aan deze eenheid? Niemand die het weet.

Doch wel weet men, dat in de laatste tijd de astronoom Clarke uit recente metingen de straal van de aardbol bij de pool berekend heeft en dat hij voor deze aardstraal vond 6356521 meter! Was dan de Egyptische el uit de afmetingen van onze aardbol afgeleid, hadden de oude Egyptenaren dan het tienmillioenste deel dezer straal als hun lengte-eenheid aangenomen? Dan zou dat toch betekenen, dat eenmaal, duizenden jaren geleden, door hen een graadmeting moet zijn verricht met een nauwkeurigheid, die onze bewondering afdwingt. Natuurlijk kan ook dit toeval zijn.

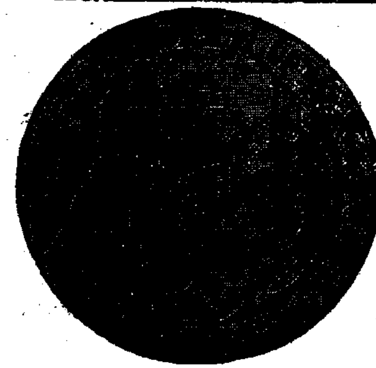
Maar dan is het ook toeval, dat de lengte van de zijde, in ellen uitgedrukt, nauwkeurig het sterrejaar weergeeft, en de lengte van het voorvertrek, in pyramidese duimen uitgedrukt, en met 3,1416 vermenigvuldigd, precies de lengte van het burgerlijk jaar, het kalenderjaar, t.w. 365,242 dagen. En tóch zijn zelfs de Grieken en de Romeinen er nog niet in geslaagd dit getal nauwkeurig vast te stellen. Doch het wordt nog raadselachtiger.

Want de pyramidese duim, met 100 milliard vermenigvuldigd, levert ons de afstand op, welke de aarde in een etmaal op haar baan aflegt en de hoogte van de Pyramide, met millioen vermenigvuldigd levert ons het getal 148.208.000, de afstand van de zon tot de aarde in kilometers, en wel benaderd op een wijze, waar wij trots op zijn, ze ook bereikt te hebben.

Er zijn nog meer feiten. Zij alle drijven ons er toe om — hoewel schoorvoetend en met tegenzin — aan te nemen dat hier in dit monument is neergelegd, verzameld en gesymboliseerd, wat een oud geslacht zich aan kennis en wetenschap omtrent hemel en aarde had verworven, om aan latere generaties daarvan kond te doen.

Hoe kwam dat geslacht aan een zo nauwkeurige en uitgebreide kennis, dat wij met onze moderne hulpmiddelen ze slechts verifiëren, doch niet corrigeren kunnen?

Dat is het mysterie, dat ligt uitgespreid over Egyptenland.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Feyenoord 1 — Hercules 1	3—1.
Asiento 2 — Hollandia 2	6—1.
S.U.B.T. 2 — Transvaal 2	7—1.
Atletico — Be Quick	Net doorgegaan.
Atlantico — DC.C.	0—1.
J. Holand (Jun.) — R.C.C. (Jun.)	6—0.

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
S.U.B.T.	5	5	0	0	12	0	10	2.—
Jong Holland	6	5	1	0	23	7	11	1.83
Feyenoord	[illegible]	[illegible]	1	1	15	7	9	1.50
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	9	1.28
Asiento	[illegible]	2	2	2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1.—
Scherpenheuvel	7	1	2	4	7	13	4	0.57
Hercules	7	1	2	4	5	14	4	0.57
Transvaal	6	0	3	3	6	12	3	0.50
Hollandia	6	0	0	6	2	26	0	0.—
Reserve A-Klasse	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**doelpunten tegen**	**punten**	**gem.**
Asiento 2	3	3	0	0	10	2	6	2.—
Jong Holland 2	5	4	1	0	20	4	9	1.80
S.U.B.T. 2	6	3	3	0	14	6	9	1.50
Hercules 2	5	3	0	2	12	8	6	1.20
Scherpenheuvel 2	3	1	1	1	6	5	3	1.—
R.C.C. 2	5	1	1	3	8	8	3	0.60
Feyenoord 2	5	1	0	4	7	22	2	0.40
Transvaal 2	3	0	0	3	3	12	0	0.—
Hollandia 2	3	0	0	3	2	15	0	0.—
B-Klasse	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**doelpunten tegen**	**punten**	**gem.**
Atletico	2	2	0	0	6	0	4	2.—
Jong Curaçao	4	3	1	0	7	2	7	1.75
D.C.C.	4	3	0	1	7	2	6	1.75
Arsenal	4	3	0	1	6	6	6	1.50
Sparta	3	1	1	1	3	4	3	1.—
Hilversum	6	1	2	3	3	7	4	0.66
Be Quick	5	0	1	4	0	8	1	0.20
Junior-Klasse	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**doelpunten tegen**	**punten**	**gem.**
Jong Holland	1	1	0	0	6	0	2	2.—
Scherpenheuvel	1	1	0	0	1	0	2	2.—
S.U.B.T.	2	1	0	1	4	4	2	1.—
R.C.C.	2	1	0	1	4	8	2	1.—
Hercules	1	0	0	1	0	1	0	0.—

OPGELEGDE BOETEN.

De vereniging TRANSVAAL is een boete van *f* 5.— en een straf opgelegd ingevolge ART. 4 lid 3 en sub a.b.c. R.C.W., wegens het niet opkomen tegen R.C.C. 2 op 25 September 1938. Voorts met bepaling, dat de wedstrijd opnieuw vastgesteld zal worden.

De vereniging HOLLANDIA is een boete van *f* 5.— en een straf opgelegd ingevolge ART. 4 lid 6 sub a.b.c. R.C. W., wegens het niet opkomen tegen S.U.B.T. 2 op 2 October 1938. Voorts met bepaling, dat de wedstrijd opnieuw vastgesteld zal worden.

De vereniging HILVERSUM is een boete van *f* 5.— en een straf opgelegd ingevolge ART. 4 lid 6 sub a.b.c. R.C.W., wegens het niet opkomen tegen ATLANTICO op 2 October 1938. Voorts met bepaling, dat de wedstrijd opnieuw zal worden vastgesteld.

De spelers J. LEONORA (Jong-Holland), A. RIB (R.C.C.), B. ISENIA (Scherpenheuvel) en J. SIMON (Feyenoord) zijn door het Bondsbestuur voorlopig geschorst in fawachting van het onderzoek door de Straf-Commissie, (ART. 13 lid 1ste van het H.R.).

Door het Bondsbestuur is overgenomen een schorsing van 6 maanden, ingaande 26 Aug. 1938, door de vereniging R.C.C. opgelegd aan haar lid E. VOS (ART. 17 H.R.).

De verenigingen ATLANTICO, D.C.C., FEYENOORD, en P.S.V. is een boete van *f* 5.— opgelegd, wegens het niet vertegenwoordigd zijn op de ALG. VERG. van 30 September 1938 (ART. 21, lid 6 sub d H.R.).

HET BESTUUR